

การศึกษาความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก
จากการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard
A Study on Sentence Writing Ability of Student with Hearing
Impairment in Grade 2 through SIWI and Storyboard

กมลชนก พิมพวงค์¹ ดารณี ศักดิ์ศิริผล² ไพฑูรย์ โปธิสาร³
Kamonchanok Pimwong¹ Daranee Saksiriphol² Paitoon Pothisarn³

¹นิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ (การศึกษาพิเศษ) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹Corresponding author, E-mail: Kamon.Bew.Pim@gmail.com

²รองศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ศูนย์พัฒนาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., ข้าราชการบำนาญ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก โดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวกที่มีระดับการได้ยินมากกว่า 90 เดซิเบลขึ้นไป เมื่อทำการวัดด้วยเสียงบริสุทธิ์เป็นเดซิเบล ณ ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 เฮิรตซ์ สามารถใช้ภาษามือ อ่านริมฝีปาก และไม่มีความพิการอื่นๆ แทรกซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนประโยคจากการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard และแบบทดสอบความสามารถเขียนประโยค ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest – Posttest Design เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 20 ครั้ง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และสถิติทดสอบ The Signed Test for Median : One Sample และ The Wilcoxon Matched – Pairs Signed – Ranks Test ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard อยู่ในระดับดี (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 10 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน; $t = 7, P - value = .9961$) 2) ความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวกหลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard สูงขึ้น ($T = 0, P < .05$)

คำสำคัญ: ความสามารถเขียนประโยค / ความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก

Abstract

The purpose of this research was to study the sentence writing ability of students hearing-impaired Grade 2 through SIWI and Storyboard. The subjects consisted of 8 students with hearing loss of more than 90 dB. They actually use sign language, lip reading and do not appear any other types of disability. The students were enrolled in Grade 2 at Setsatian School for the Deaf, in the first semester of the 2018 academic year, and were chosen by purposive sampling. The instruments in this research were the SIWI and Storyboard lesson plans, and a test on sentence writing ability. The experimental procedure consisted used a One Group Pretest – Posttest Design. The samples participated for 5 weeks, for 5 days a week, 60 minutes a day, for a total 20 times. The statistics employed for analysis were Median, Inter – quartile Range, the Signed Test for Median: one sample and the Wilcoxon Matched – Pairs Signed – Ranks Test.

The research findings were as follows:

1. The sentence writing ability of students with hearing impairment in Grade 2 through the use of SIWI and Storyboard was at a good level. (Mdn = 10 from total score 10; $t = 7$, P -value = .9961)
2. The sentence writing ability of students with hearing impairment in Grade 2 through the use of SIWI and Storyboard increased significantly. ($T = 0$, $P < .05$)

Keywords: Sentence Writing Ability / Hearing Impairment

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์อย่างยิ่ง สำหรับเด็กปกติจะเกิดการเรียนรู้ทางภาษาผ่านประสบการณ์ในทุกด้านทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งประสาทสัมผัสที่สำคัญมากที่สุดที่ใช้ในการเรียนรู้คือการฟังหรือการได้ยิน เด็กจะใช้การฟังร่วมกับการรับรู้อื่นๆ จนกระทั่งสามารถเข้าใจและเชื่อมโยงภาษาพูดกับความหมายของสิ่งนั้นๆ ได้ แต่ในเด็กที่หูหนวกมาแต่กำเนิดหรือในระยะก่อนพูดได้จะมีความล่าช้าของพัฒนาการทางภาษาในทุกๆ ด้าน การไม่ได้ยินเป็นอุปสรรคขวางกั้นการเรียนรู้ทางภาษา การพูดของคนจะเป็นภาษาก็ต่อเมื่อผู้พูดเข้าใจความหมายของสิ่งที่ตนพูด ทำนองเดียวกันกับการแสดงออกทางภาษาโดยการเขียนจะทำได้ก็ต่อเมื่อคนสามารถอ่านให้เข้าใจภาษาเขียน ซึ่งที่กล่าวมานี้เป็นลำดับขั้นของพัฒนาการทางภาษา (ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม, 2541: 94)

การเขียนเป็นการสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสารและจินตนาการจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน (จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ, 2556: 169) การสื่อสารด้วยการเขียนนั้นผู้เขียนจะต้องใช้ความสามารถทางภาษาสูงกว่าทักษะอื่นๆ ทั้งนี้เพราะการเขียนเป็นกิจกรรมที่ผู้เขียนจะต้องใช้ความสามารถของตนเองสื่อความหมายโดยปราศจากความช่วยเหลือจากผู้อื่น เช่น คู่สนทนา เป็นต้น (จิรวรรณ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ, 2555: 288) เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเจตนาารมณ์ที่ชัดเจน ผู้เขียนจะต้อง

เรียบเรียงคำหรือประโยคให้ถูกต้องตามหลักการทางภาษา หากผู้เขียนสะกดคำหรือใช้ไวยากรณ์ที่ผิดพลาด อาจส่งผลให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายคลาดเคลื่อนได้ ทำให้การสื่อสารไม่ตรงกัน ดังนั้นทักษะในการเขียนถือเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการสื่อสาร

การเขียนมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับทักษะการฟัง การพูดและการอ่าน ตามปกติคนที่ฟังมาก อ่านมาก และพูดดี ย่อมเขียนได้ดี (วรรณิ โสมประยูร, 2553: 146) ซึ่งตรงกันข้ามกับเด็กหูหนวกที่มีพัฒนาการทางภาษาล่าช้าและแตกต่างออกไป เมื่อพิจารณาการเขียนของเด็กหูหนวกจึงพบว่ามักผิดพลาดไปจากหลักไวยากรณ์ทางภาษา เป็นวลีหรือประโยคที่ไม่สมบูรณ์ สิ่งที่ได้พบได้เสมอ ได้แก่ การใช้คำดกหล่น คือคำที่ควรจะมีกลับขาดหายไป การเอาคำอื่นมาแทนที่ การเพิ่มคำมากเกินไป และการเรียงลำดับคำผิด ความผิดพลาดเหล่านี้เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเด็กปกติจะพบว่าเด็กหูหนวกมีความผิดพลาดมากกว่า นอกจากนั้นเมื่ออายุมากขึ้น เด็กปกติจะมีความผิดพลาดในการใช้ภาษาน้อยลง แต่เด็กหูหนวกยังคงมีความผิดพลาดเหล่านี้ให้เห็นได้ชัด (ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสร์ นิยมธรรม, 2541: 112) ดังนั้น เพื่อการเขียนที่มีประสิทธิภาพ เด็กหูหนวกควรได้รับการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องตามหลักการทางภาษา วิธีการสอนเขียนมีรูปแบบและจุดเด่นที่แตกต่างกันออกไป การเลือกวิธีการสอนเขียนมาใช้ในการเรียนการสอน จำเป็นต้องสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้มากที่สุด

วิธีการสอนเขียน Strategic and Interactive Writing Instruction (SIWI) เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้สำหรับแนะแนวทางในการเขียน ใช้การอภิปรายและร่วมมือกันทำกิจกรรมระหว่างครูและนักเรียนเป็นหลัก โดยครูมีหน้าที่แนะแนวทางและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดเกี่ยวกับหัวข้อที่ต้องการเขียน คอยติดตามและแก้ไขประโยคของนักเรียนให้เป็นประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ จากนั้นค่อยๆ ลดการช่วยเหลือจนกระทั่งนักเรียนสามารถเขียนเป็นข้อความได้ด้วยตนเอง วิธี SIWI ประกอบด้วยแนวคิดหลัก 3 ประการ ได้แก่ กลยุทธ์การเขียน การปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครูและนักเรียน และการตระหนักรู้ทางภาษา โดยทั้ง 3 แนวคิด จะดำเนินไปพร้อมๆ กัน สำหรับกลยุทธ์การสอนเขียนจะประกอบด้วยขั้นตอนทั้งหมด 6 ขั้นตอน เรียกว่า POSTER ได้แก่ P = Plan (การวางแผน) O = Organize (การจัดการ) S = Scribe (การเขียน) T = Translate (การแปลความ) E = Edit (การแก้ไข) R = Revise (การทบทวน) ซึ่งข้อดีของวิธี SIWI นั้นพบว่าการโต้ตอบหรือการที่สมาชิกภายในห้องร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการสอนในเชิงทฤษฎีและทำให้การเรียนการสอนภายในห้องเรียนน่าสนใจมากยิ่งขึ้น (Wolbers, 2008: 9-10)

การทำสตอรี่บอร์ด (Storyboard) เป็นการทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านสายตาและเป็นการทำให้นามธรรมกลายเป็นรูปธรรม Storyboard มีหลายรูปแบบ ถูกนำมาใช้เมื่อผู้เขียนต้องการนำเสนอความคิดออกมาให้เข้าใจง่าย ซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลายเพราะทำให้เห็นภาพรวมของข้อมูลชัดเจน สามารถสร้างความสนุกและทำให้เข้าใจได้ในเวลาเดียวกัน หลักการสร้าง Storyboard ไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัว ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ใช้ แต่จำเป็นต้องมีองค์ประกอบของข้อมูลและการดำเนินเรื่องไปในทิศทางเดียวกัน ในแต่ละช่องของรูปภาพต้องมีคำหรือข้อความสั้นๆ กำกับไว้เสมอ และเมื่อนำมาเชื่อมโยงกันจะเกิดเป็นข้อความหรือเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ Storyboard มีประโยชน์ต่อการนำเสนอเนื้อหาที่ซับซ้อนหรือข้อมูลที่เป็นนามธรรมให้ออกมาเป็นรูปภาพ โดยเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาในเรื่องนั้นๆ และง่ายต่อการอ่านและเขียน (Essley, 2008)

จากเหตุผลดังกล่าว จึงได้นำวิธีการสอนเขียน Strategic and Interactive Writing Instruction (SIWI) มาใช้ร่วมกับการทำ Storyboard เพื่อพัฒนาความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านความรู้ ความคิด ด้านทักษะกระบวนการ และด้านเจตคติ สร้างความสนุกสนานให้แก่ผู้เรียนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งใช้เป็นแนวทางแก่ครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในการพัฒนาความสามารถทางการเขียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก ก่อนและหลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard อยู่ในระดับดี
2. ความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard สูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก ที่มีสมรรถภาพทางการได้ยิน เมื่อทำการวัดด้วยเสียงบริสุทธิ์ ณ ความถี่ 500 1,000 และ 2,000 เฮิทซ์ (Hertz) ได้ค่าเฉลี่ยของหูที่ดีกว่า ตั้งแต่ 90 เดซิเบลขึ้นไป ซึ่งได้รับการตรวจวัดการได้ยินจากนักแก้ไขการได้ยินหรือมีใบรับรองความพิการ สามารถอ่านริมฝีปากได้ ใช้ภาษามือในการสื่อสารได้ และไม่มีคามพิการซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก ที่มีสมรรถภาพทางการได้ยิน เมื่อทำการวัดด้วยเสียงบริสุทธิ์ ณ ความถี่ 500 1,000 และ 2,000 เฮิทซ์ (Hertz) ได้ค่าเฉลี่ยของหูที่ดีกว่า ตั้งแต่ 90 เดซิเบลขึ้นไป ซึ่งได้รับการตรวจวัดการได้ยินจากนักแก้ไขการได้ยิน หรือมีใบรับรองความพิการ สามารถอ่านริมฝีปากได้ ใช้ภาษามือในการสื่อสารได้ และไม่มีคามพิการซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนเศรษฐเสถียรในพระราชูปถัมภ์ จำนวน 8 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ความสามารถเขียนประโยค

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนประโยคจากการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 60 นาที จำนวน 20 แผน

3.2 แบบทดสอบความสามารถเขียนประโยค มีลักษณะเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.60 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.22 - 0.67 และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78

4. วิธีการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One – Group Pretest – Posttest Design ซึ่งมีวิธีการเก็บข้อมูล ดังนี้

4.1 นำแบบทดสอบความสามารถเขียนประโยคไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก โรงเรียนเศรษฐเสถียรในพระราชูปถัมภ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนดำเนินการสอน (Pretest)

4.2 ดำเนินการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จัดทำขึ้น จำนวน 20 แผน ใช้ระยะเวลาในการสอน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 60 นาที

4.3 เมื่อสิ้นสุดการสอน นำแบบทดสอบการเขียนประโยคฉบับเดียวกับก่อนสอนไปทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างหลังสอน (Posttest)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IQR) และสถิติทดสอบ ได้แก่ The Signed Test of Median : One Sample และ The Wicoxon Matched – Pairs Signed – Ranks Test (Miltion, Mcteer, & Corbet. 1997: 594 - 595)

ผลการวิจัย

1. ความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard อยู่ในระดับดี (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 10 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน; $t = 7$, $P - Value = .9961$)

ตาราง 1 การเปรียบเทียบค่ามัธยฐานที่คำนวณได้ของความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระดับดี (8 - 10)

คนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ค่ามัธยฐาน ที่กำหนดไว้ระดับดี	เครื่องหมาย		t	P-value
			+	-		
1	10	8 - 10	+		7	.9961
2	6			-		
3	10		+			
4	10		+			
5	10		+			
6	10		+			
7	10		+			
8	9		+			
Mdn	10	≥ 8	7	1		H ₀ : M ≥ 8
IQR	1					H _a : M < 8

จากตารางที่ 1 แสดงว่า คะแนนมัธยฐานของความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard แตกต่างจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระดับดี (คะแนน 8 – 10 คะแนน) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงจัดว่าความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard อยู่ในระดับดี

2. เปรียบเทียบความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก ก่อนและหลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard (T = 0, p < .05)

ตาราง 2 การเปรียบเทียบความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก ก่อนและหลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard

คนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		ผลต่างของ คะแนน D = Y - X	ลำดับที่ของ ความต่าง	ลำดับตามเครื่องหมาย		T
	ก่อนสอน	หลังสอน			+	-	
	(X)	(Y)					
1	6	10	4	3	+3	-	0*
2	3	6	3	1.5	+1.5	-	
3	5	10	5	4.5	+4.5	-	
4	3	10	7	6.5	+6.5	-	0*
5	1	10	9	8	+8	-	
6	3	10	7	6.5	+6.5	-	
7	5	10	5	4.5	+4.5	-	
8	6	9	3	1.5	+1.5	-	
รวม					+36	0	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ความสามารถเขียนประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่า ความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard สูงขึ้น

สรุปผลการวิจัยได้ว่า ความสามารถเขียนประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard อยู่ในระดับดี และความสามารถเขียนประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard สูงขึ้น

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก จากการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard ผลการวิจัย พบว่า

1. ความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard อยู่ในระดับดี สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ คือ ความสามารถเขียนประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard อยู่ในระดับดี

สามารถอภิปรายผลได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถเขียนประโยค หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอน เป็นผลเนื่องจากการสอนแบบ SIWI นั้น เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ออกแบบมาเพื่อการสอนเขียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน และทักษะการเรียนรู้ผ่านการมองเห็น โดยครูมีหน้าที่กระตุ้นและชี้แนะให้นักเรียนเกิดความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขียน คอยแก้ไขให้เป็นประโยคที่ถูกต้องจนกระทั่งสามารถเขียนเป็นข้อความได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้การนำวิธี SIWI มาใช้ร่วมกับStoryboard ซึ่งเป็นการนำเสนอโดยใช้รูปภาพ จะทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์และความหมาย รวมทั้งการเรียงประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (ณภัทรสร จรจรรย์, 2551: 45) ได้กล่าวว่า ภาพมีความสำคัญมากในการช่วยสื่อสารความหมายต่างๆ ให้บุคคลมีการรับรู้และเข้าใจตรงกัน และเป็นสิ่งที่ช่วยในการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard มีทั้งหมด 5 ขั้นตอน โดยเริ่มจากขั้นที่ 1 คือ การวางแผน (Plan) เป็นการร่วมกันอภิปรายคำศัพท์หรือข้อมูลจากรูปภาพเพื่อวางแผนหรือกำหนดแนวทางในการเขียนประโยค ในขั้นตอนนี้มีการใช้พจนานุกรมเพื่อจำแนกประเภทของคำศัพท์ ขั้นที่ 2 การจัดการ (Organize) นักเรียนนำคำศัพท์ที่จำแนกประเภทไว้มาจัดหมวดหมู่ลงใน Storyboard โดยใช้เป็นรูปภาพภาษามือ จากนั้นเปลี่ยนจากภาษามือให้เป็นภาษาเขียนโดยครูคอยให้คำแนะนำและร่วมแสดงความคิดเห็น ขั้นที่ 3 การเขียน (Scribe) ครูให้นักเรียนเขียนประโยคจากรูปภาพที่กำหนดให้ตามความเข้าใจของตนเองโดยไม่ต้องใช้ Storyboard ขั้นที่ 4 การแปลความ (Translate) ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความหมายของประโยคที่นักเรียนเขียนในขั้นตอนที่ 3 ขั้นที่ 5 การแก้ไขและทบทวน (Edit and Revise) นำรูปแบบประโยคจากStoryboard ในขั้นตอนที่ 2 มาเปรียบเทียบกับประโยคที่นักเรียนเขียนในขั้นตอนที่ 3 โดยให้นักเรียนตรวจสอบและแก้ไขประโยคที่ตนเองเขียนให้ถูกต้อง แล้วคัดลอกลงบนใบงานชิ้นใหม่เพื่อความสะอาดและสวยงาม ซึ่งการสอนโดยใช้วิธี SIWI นี้ สอดคล้องกับวอลเบอร์และคนอื่นๆ (Wolbers et al., 2015) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SIWI (The Writing Performance of Elementary Students Receiving Strategic and Interactive Writing Instruction) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้ SIWI ในการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (หูหนวกและหูตึง) ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 5 คน ผลการศึกษาพบว่า วิธีสอน SIWI สามารถพัฒนาทักษะในการเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้สูงขึ้น นอกจากนี้การสอนโดยใช้สตอรี่บอร์ดยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนาสตเซียและอัลฮาฟิซ

(Anastasia, & Al-Hafizh, 2013) ซึ่งได้ทำการวิจัย เรื่องการใช้สตอรี่บอร์ดมัลติมีเดีย (กระดานมัลติมีเดีย) ในการสอน โดยให้นักเรียนเขียนอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่เห็นจากสื่อ Storyboard ซึ่งเป็นการใช้รูปภาพในการกระตุ้นและเสริมสร้างแนวคิดในการเขียน ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการเขียนของนักเรียนอยู่ในระดับดีขึ้น

ดังนั้นการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard ตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 20 ครั้ง จึงส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวกมีความสามารถเขียนประโยคอยู่ในระดับที่ดีขึ้น

2. การเปรียบเทียบความสามารถเขียนประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard สูงขึ้นอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ คือ ความสามารถเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวกหลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard สูงขึ้น

ทั้งนี้เป็นผลเนื่องจากวิธี SIWI ซึ่งไม่ใช่วิธีการสอนเขียนโดยตรง แต่เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้สำหรับแนะแนวทางในการเขียน โดยใช้การอภิปรายและการร่วมมือกันทำกิจกรรมระหว่างครูและนักเรียน มีกระบวนการที่ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ นอกจากนั้นการใช้ Storyboard ซึ่งเป็นสื่อที่ใช้รูปภาพในการเรียนการสอน ก่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างรูปภาพ คำศัพท์ และความหมายได้ง่าย สามารถสร้างทั้งความสนุกและทำให้เข้าใจได้ในเวลาเดียวกัน จึงเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้นักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับอารี พันธุ์มณี (2542: 192) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่มียุทธพลต่อพฤติกรรมของบุคคลเป็นอย่างมาก ถ้าบุคคลเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ จะทำให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพมากกว่าบุคคลที่ไม่มีแรงจูงใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิยลักษณ์ คนใจดี (2553: 122-123) ซึ่งทำการศึกษาศาสนาความสามารถเขียนประโยคและแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจากการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตรง รวมกับสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) และแบบฝึก พบว่า แรงจูงใจจากการได้ลงมือทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเองจากสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีผลต่อการพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในทิศทางที่ดีขึ้น คือ ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียน กระตือรือร้นในการเข้าเรียนให้ตรงเวลา และมีความพยายามในการเขียนประโยคให้ถูกต้อง

ความสามารถเขียนประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูหนวก หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard สูงขึ้น และผลการพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนแต่ละคนสามารถกล่าวได้ดังนี้

นักเรียนคนที่ 1 เพศชาย มีความมั่นใจในการตอบคำถาม มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์พื้นฐานและสามารถเขียนได้ เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับบุคคลในครอบครัว ผักบางชนิด ผลไม้บางชนิด และคำกริยา เป็นต้น แต่ไม่สามารถจำแนกประเภทของคำได้ สำหรับการเขียนประโยค นักเรียนมีความสามารถเขียนประโยคภาษาไทย 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้เล็กน้อย เช่น พ่อเดิน ครูกินข้าว เป็นต้น ทำคะแนนสอบก่อนเรียนได้ 6 คะแนน หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของคำโดยการเปิดพจนานุกรม และในระยะหลังสามารถจำแนกได้ด้วยตัวเองด้วยความเข้าใจของตนเอง สามารถเขียนประโยค 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้ แต่เพราะนักเรียนใจร้อนและมั่นใจในตัวเองมากเกินไป

จึงทำให้บางครั้งเร่งรีบจนเขียนคำศัพท์ได้ไม่ถูกต้อง สามารถทำคะแนนสอบหลังเรียนได้ 10 คะแนน

นักเรียนคนที่ 2 เพศหญิง มีความมั่นใจในตัวเองมาก แต่ไม่ค่อยกระตือรือร้นในการเรียน ไม่ชอบมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์พื้นฐานในหมวดครอบครัวและคำกริยาบางคำ เช่น พ่อ แม่ พี่ น้อง ริง เป็นต้น ไม่สามารถจำแนกประเภทของคำและไม่สามารถเขียนประโยคภาษาไทย 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้ นักเรียนทำคะแนนสอบก่อนเรียนได้ 3 คะแนน หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของคำโดยการเปิดพจนานุกรม เข้าใจหลักไวยากรณ์ของประโยค 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วน แต่ยังไม่สามารถสะกดหรือเขียนคำศัพท์บางคำได้ สามารถทำคะแนนสอบหลังเรียนได้ 6 คะแนน

นักเรียนคนที่ 3 เพศชาย ตั้งใจเรียน มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์พื้นฐานและสามารถเขียนได้ เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับบุคคลในครอบครัว คำศัพท์หมวดหมู่ผักและผลไม้บางชนิด คำศัพท์หมวดหมู่อาหาร และคำกริยา เป็นต้น แต่ไม่ค่อยมีความมั่นใจในการตอบคำถาม ไม่สามารถจำแนกประเภทของคำ แต่สามารถเขียนประโยคภาษาไทย 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้เล็กน้อย เช่น ครูยืนที่กินไข่ เป็นต้น นักเรียนทำคะแนนสอบก่อนเรียนได้ 5 คะแนน หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของคำโดยการเปิดพจนานุกรม และสามารถเขียนประโยค 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้ มีความมุ่งมั่นและตั้งใจเมื่อได้รับมอบหมายงาน สามารถทำคะแนนสอบหลังเรียนได้ 10 คะแนน

นักเรียนคนที่ 4 เพศหญิง ตั้งใจเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากแต่ค่อนข้างเรียนช้า มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์พื้นฐานในหมวดบุคคลในครอบครัวและคำกริยาบางคำ ได้แก่ พ่อ แม่ พี่ น้อง ริง นอน เป็นต้น ไม่มีความมั่นใจในการตอบคำถาม เมื่อถูกถามครูและเพื่อนต้องคอยชี้แนะคำตอบ ไม่สามารถจำแนกประเภทของคำ สามารถเขียนประโยคภาษาไทย 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้เล็กน้อย เช่น น้อง ริง เป็นต้น นักเรียนทำคะแนนสอบก่อนเรียนได้ 3 คะแนน หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของคำโดยการเปิดพจนานุกรม สามารถเขียนคำศัพท์ในหมวดหมู่ผักและอาหารได้ในระดับที่ดีขึ้น และสามารถเขียนประโยค 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้ สามารถทำคะแนนสอบหลังเรียนได้ 10 คะแนน

นักเรียนคนที่ 5 เพศหญิง ตั้งใจเรียนและมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์พื้นฐานหมวดบุคคลในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ พี่ น้อง เป็นต้น ไม่มีความมั่นใจในการตอบคำถาม ไม่สามารถจำแนกประเภทของคำ ไม่สามารถเขียนประโยคภาษาไทย 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้ นักเรียนทำคะแนนสอบก่อนเรียนได้ 1 คะแนน หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของคำโดยการเปิดพจนานุกรม เข้าใจคำศัพท์และสามารถเขียนคำศัพท์ในหมวดหมู่ผัก อาหาร และคำกริยาได้มากขึ้น สามารถเขียนประโยค 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้ สามารถทำคะแนนสอบหลังเรียนได้ 10 คะแนน

นักเรียนคนที่ 6 เพศชาย ตั้งใจเรียนและมักมีส่วนร่วมในการตอบคำถามเสมอ มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์พื้นฐานในหมวดหมู่ ครอบครัว ผักบางชนิด อาหาร และคำกริยา มีความมั่นใจ ไม่สามารถจำแนกประเภทของคำ แต่สามารถเขียนประโยคภาษาไทย 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้เล็กน้อย เช่น พ่อเดิน แม่นอน ครูกินข้าว เป็นต้น นักเรียนทำคะแนนสอบก่อนเรียนได้ 3 คะแนน หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของคำโดยการเปิดพจนานุกรม และในระยะหลังสามารถจำแนกได้ด้วยความเข้าใจของตนเอง สามารถเขียนประโยค 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้ มีความ

มุ่งมั่นและตั้งใจเมื่อได้รับมอบหมายงาน สามารถทำคะแนนสอบหลังเรียนได้ 10 คะแนน

นักเรียนคนที่ 7 เพศหญิง ตั้งใจเรียนและมักมีส่วนร่วมในการตอบคำถามเสมอ มีความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์พื้นฐานในหมวดครอบครัว ผัก ผลไม้ และคำกริยา มีความมั่นใจ ไม่สามารถจำแนกประเภทของ คำ แต่สามารถเขียนประโยคภาษาไทย 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้เล็กน้อย นักเรียนทำคะแนนสอบ ก่อนเรียนได้ 5 คะแนน หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard นักเรียนสามารถจำแนกประเภท ของคำโดยการเปิดพจนานุกรม ระยะเวลาหลังสามารถจำแนกได้ตามความเข้าใจของตนเอง สามารถเขียนคำ ศัพท์ได้ในระดับที่ดีขึ้น และเขียนประโยค 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วน ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษา ไทยได้ มีความตั้งใจเมื่อได้รับมอบหมายงาน สามารถทำคะแนนสอบหลังเรียนได้ 10 คะแนน

นักเรียนคนที่ 8 เพศหญิง มักมีส่วนร่วมและมีความมั่นใจในการตอบคำถาม มีความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์พื้นฐานในหมวดครอบครัว คำกริยา และผักบางชนิด ไม่สามารถจำแนกประเภทของคำ สามารถ เขียนประโยคภาษาไทย 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้เล็กน้อย เช่น พ่อเดิน แม่นั่ง เป็นต้น นอกเวลาเรียน มักทบทวนสิ่งที่เคยเรียนผ่านมาเสมอ เช่น เขียนบนกระดานในเวลาว่าง เป็นต้น สามารถทำคะแนนสอบ ก่อนเรียนได้ 6 คะแนน หลังการสอนโดยใช้วิธี SIWI ร่วมกับ Storyboard นักเรียนสามารถจำแนกประเภท ของคำโดยการเปิดพจนานุกรม และในระยะเวลาหลังสามารถจำแนกได้ด้วยความเข้าใจของตนเอง สามารถ เขียนคำศัพท์ในหมวดครอบครัว ผัก ผลไม้ อาหาร และคำกริยา ได้ในระดับที่ดีขึ้น และเขียนประโยค 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้ สามารถทำคะแนนสอบหลังเรียนได้ 9 คะแนน

จากการอภิปรายข้างต้น พบว่า นักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์ เข้าใจความหมาย สามารถเขียนและสะกดได้ในบางคำ ซึ่งได้แก่ นักเรียนคนที่ 1 คนที่ 3 คนที่ 6 คนที่ 7 และคนที่ 8 จะ สามารถเขียนประโยค 2 ส่วน และประโยค 3 ส่วนได้ดี เนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานของประโยคประกอบ ด้วยคำตั้งแต่สองคำขึ้นไปมารวมกัน เมื่อนักเรียนรู้จักคำศัพท์ ความหมาย รวมทั้งชนิดของคำ การนำ คำศัพท์มาจัดวางลงตามตำแหน่งของประธาน กริยา หรือ ประธาน กริยา กรรม บน Storyboard จึงง่าย ขึ้น สร้างความเข้าใจในหลักไวยากรณ์จนกระทั่งสามารถเขียนประโยคได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัย ของอดิเทพ เมฆเมืองทอง (2551 : 52) ซึ่งศึกษาความสามารถการเขียนประโยค ของเด็กที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยินระดับช่วงชั้นเรียนที่ 1 โดยใช้วงล้อคำศัพท์ พบว่า ความสามารถในการเขียนประโยคของ นักเรียนสูงขึ้น เนื่องจากการใช้ชนิดของคำซึ่งเป็นคำนามและคำกริยา คำเหล่านี้สามารถแสดงให้เห็นเป็น รูปภาพหรือกริยาท่าทาง นักเรียนจึงมีความเข้าใจและสามารถใช้คำนามและคำกริยามาเขียนเป็นประโยค ได้ และการใช้วงล้อคำศัพท์มาเป็นสื่อในการสอนเขียนประโยคให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยิน จะทำให้นักเรียนเข้าใจรูปแบบการเขียนประโยคตามหลักภาษา และเมื่อเข้าใจรูปแบบการเขียน ประโยคแล้วนักเรียนก็จะสามารถเขียนประโยคได้ดีขึ้น

สำหรับการเขียนประโยคของนักเรียนคนที่ 4 และ 5 ถึงแม้จะมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์ น้อย แต่มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเรียน รับผิดชอบงานที่ครูมอบหมายได้ดีเสมอ จึงมีความ สามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และเขียนประโยคสูงขึ้น และอยู่ในระดับที่ดีกว่านักเรียนคนที่ 2 ซึ่งขาดความ กระตือรือร้นในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของลัดดา หวังภษิต (2546: 41) ซึ่งได้ศึกษาการพัฒนา ความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนของ

นักเรียนหลังจากได้รับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ พบว่า ในจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ยังมีบางคนที่มีคะแนนการเขียนเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนเหล่านั้นไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน มักมีข้ออ้างเพื่อปฏิเสธการทำงาน เมื่อประเมินหลังการเรียนจึงไม่สามารถเขียนได้ นอกจากนี้ในขั้นตอนการจำแนกชนิดของคำโดยใช้พจนานุกรม นักเรียนจะให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการเปิดพจนานุกรมมาก ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานที่ได้ค้นหาคำต่างๆ และจะตื่นเต้นดีใจเป็นอย่างมากเมื่อตนเองค้นหาคำที่ต้องการพบ เสมือนเป็นแรงจูงใจในการเรียนจากตัวนักเรียนเอง ซึ่งสอดคล้องกับสุรางค์ ไคว์ตระกูล (2553: 169) ที่กล่าวถึงแรงจูงใจภายใน ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มาจากภายในตัวบุคคล เกิดขึ้นเองและมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของบุคคลนั้นๆ โดยไม่หวังรางวัลหรือแรงเสริมภายนอก

ข้อเสนอแนะ

1. การสอนในแต่ละครั้ง ผู้สอนควรทบทวนคำศัพท์หรือความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ประโยค เพื่อเพิ่มการจดจำและความเข้าใจในการเขียน และนอกจากการใช้รูปภาพ ผู้สอนควรใช้กิจกรรมอื่นๆ หรือถามตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันเพื่อเชื่อมโยงเนื้อหาในการนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการกระตุ้นการตอบคำถามและดึงดูดความสนใจของนักเรียน รวมถึงผู้สอนควรให้การเสริมแรง เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
2. ควรนำการสอนโดยใช้วิธี SIMI ร่วมกับ Storyboard ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับชั้นอื่นๆ หรือในรายวิชาอื่น เช่น วิชาภาษาอังกฤษ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. (2556). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. พิมพ์ครั้งที่ 1. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิรวัดณ์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2555). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ณภัทรสร จจรจัญญ. (2551). *ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ใช้คำคล้องจองประกอบภาพ*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นียลักษณ์ คนใจดี. (2553). *การศึกษาความสามารถเขียนประโยคและแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจากการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตรงร่วมกับสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) และแบบฝึก*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลัดดา หวังภษิต. (2546). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โดยใช้วิธีการสอน*

- เขียนแบบเน้นกระบวนการ. ปริญญาโท ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วรรณ โสมประยูร. (2553). *การสอนภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ.
- ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสสร นิยมธรรม. (2541). *พัฒนาการทางภาษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2553). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อติเทพ เมฆเมืองทอง. (2551). *การศึกษาความสามารถการเขียนประโยค ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นเรียนที่ 1 โดยใช้วงล้อคำศัพท์*. ปริญญาโท ศศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารี พันธุ์มณี. (2542). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ต้นอ่อน.
- Anastasia, Idoia, & Al-Hafizh, Muhammad. (2013). *Using Multimedia Storyboard in Teaching Writing A Descriptive Text*. Retrieved December 22, 2016 from <http://ejournal.unp.ac.id/index.php/jelt/article/view/1735/1487>
- Essley, Roger, Rief, Linda, & Rocci, Amy. (2008). *What are Storyboards? : Visual Tools for Differentiating Reading & Writing Instruction*. Retrieved December 21, 2016 from <http://www.scholastic.com/teachers/articles/teaching-content/what-are-storyboards/>
- Milton, S. J. N., Paul M., & Corbet, James J. (1997). *Introduction to Statistics*. New York: McGraw-Hill.
- Wolbers, Kimberly. (2008). *Strategic and Interactive Writing Instruction (SIWI) : Apprenticing Deaf Students in the Construction of English Text*. Retrieved March 2, 2016 from http://trace.tennessee.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1007&context=utk_theopubs
- Wolbers, Kimberly A., Dostal, Hannah M., Graham, Steve, Cihak, David, Kilpatrick, Jennifer, R., & Saulsbury. (2015). *The Writing Performance of Elementary Students Receiving Strategic and Interactive Writing Instruction*. Retrieved March 2, 2016 from <https://academic.oup.com/jdsde/article/20/4/385/2392063>